

РЕШЕНИЕ

№ 34710

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **6280** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 4 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина.

Образувано е по протест на СГП срещу волеизявление на Началника на ОПП-СДВР за издаване на СУМПС №[ЕИК]/29.01.2024 г. на името на А. Х. А. Ал-Хафаф.

Прокуратурата претендира да бъде обявена нищожността на акта по издаване на СУМПС, тъй като от страна на заявителя е ползван неистински документ.

Ответникът – Началникът на отдел ПП, СДВР, моли протестът да бъде уважен.

Заинтересованата страна А. Х. А. Ал-Хафаф моли протестът да бъде отхвърлен като недоказан.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред СДВР е започнало по заявление, подадено на 05.01.2024 г. /л. 20/ от А. Х. А. Ал-Хафаф, с разрешение за пребиваване в РБ от 22.12.2020 г., за издаване на СУМПС. Приложено е и заявление от същата дата /л. 25/, в което лицето обяснява, че иска да бъде подменено чуждестранното му национално СУМПС, издадено от И. на 07.09.2023 г., като декларира съгл. пар. 6, т. 46 от ПЗР на ЗДВП, че обичайното му пребиваване е на територията на РБ /л. 26/. Иракското СУМПС /л. 30/ е приложено към заявлението ведно с останалите необходими документи. Исканото българско СУМПС е издадено /л. 19/.

Към протеста на ПРБ е приложена изготвена от вещо лице криминалист експертна справка /л. 16/, съгласно която иракското СУМПС на Ал-Хафаф съставлява неистински документ в

неговата цялост, тъй като СУМПС не съответства на защитите на спесимена и съответно СУМПС не е изработено съгласно установените правила, изисквания и техники, необходими за този образец документи /л. 18/.

Приложена е и докладна записка /л. 6/, от която е видно, че общо 101 лица – граждани на С., И. и Й. са получили български СУМПС посредством използване на неистински чуждестранни СУМПС, за което са изготвени експертизи.

От правна страна съдът намира следното:

Протестът е допустим - подаден е при упражняване правомощията на прокуратурата по чл. 16, ал. 1, т. 1 АПК, срещу волеизявление на административен орган за издаване на СУМПС – индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 3 АПК /така Решение № 13904 от 20.12.2024 г. на ВАС по адм. д. № 8263/2024 г., Решение № 6126 от 20.05.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7534/2023 г., Решение № 5363 от 30.04.2024 г. на ВАС по адм. д. № 7783/2023 г. и др./, с искане за обявяване на неговата нищожност, което съгласно чл. 149, ал. 5 АПК не е ограничено във времето.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от Закона за българските лични документи свидетелството за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство. Следователно свидетелството установява с удостоверителната сила на издаден от компетентен орган официален документ притежаването от адресата на призната способност да се упражнява правно-регламентирана дейност, каквато е управлението на моторно превозно средство.

Доколкото в специалните закони и в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен.

Съгласно чл. 162, ал. 4 от ЗДвП чуждестранно национално свидетелство за управление на моторно превозно средство на български гражданин или чужденец, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, се заменя с българско свидетелство за управление без полагане на изпит, ако държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията. Ал. 8 на същата разпоредба предвижда, че в случаите по ал. 4 - 7 замяната с българско свидетелство за управление се извършва след представяне на чуждестранно национално свидетелство. Според чл. 17, ал. 1, т. 1 от Наредба № I-157 от 1.10.2002 г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина /Наредба № I-157/ признаване и подмяна на чуждестранно национално свидетелство за управление на МПС се допуска, ако страната, издала съответното свидетелство, е подписала и ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата (В., 1968 г.) и свидетелството отговаря на приложение № 6 към конвенцията.

В случая е представено СУМПС, привидно издадено от Република И., ратифицирала Конвенцията за движението по пътищата, което е отразено на официалната интернет страница на Конвенцията – https://treaties.un.org/pages/ViewDetailsIII.aspx?src=TREATY&mtdsg_no=XI-B-19&chapter=11.

При това положение националният орган е бил длъжен при наличието на всички законови предпоставки да издаде българско СУМПС на трайно пребиваващото в РБ лице.

Впоследствие обаче е извършена експертна справка от експерт криминалист, която съдът изцяло

кредитира като писмено доказателство, въз основа на която е установено, че чуждестранното СУМПС е неистински документ - не е изработено съгласно установените правила, изисквания и техники, необходими за този образец документи. Следователно същият не е издаден от надлежния за това орган в Република И., нито на лицето, посочено в него. Това означава и че документът няма как да отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията, поради което и волеизявлението за издаване на българско СУМПС се явява изцяло лишено от основание – без наличие на чуждестранно СУМПС, което прави българското СУМПС опорочено до степен на нищожност.

Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя за недоказаност на протеста. Няма законова забрана за ползване на събраните в хода на досъдебното производство доказателства в настоящото производство /така Решение № 96 от 8.01.2025 г. на ВАС по адм. д. № 3855/2024 г./, за което въпросната експертна справка съставлява писмено доказателство и не може да бъде игнорирана като съществуваща в обективната действителност. Същата не е опровергана от другите доказателства по делото. Напротив, експертната справка се подкрепя и от докладната записка, изготвена от прокурор при СГП относно водените срещу 101 броя лица досъдебни производства за престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 от НК /участие в организирана престъпна група/ във връзка с издадени български СУМПС на база на чуждестранни такива. Докладната записка съставлява за настоящия процес официален писмен документ с обвързваща съда доказателствена сила, която не е оборена от заинтересованата страна. В този смисъл е напр. Решение № 6775 от 4.06.2024 г. на ВАС по адм. д. № 9536/2023 г.

Ал-Хафаф не е ангажирал по делото никакви доказателства в подкрепа на твърденията си, че действително е притежавал иракско СУМПС.

Само са пълнота на мотивите, прави впечатление, че заявителят има разрешение за пребиваване в РБ от 22.12.2020 г., като същевременно представя иракско СУМПС, издадено на 07.09.2023 г., т.е. в период, в който лицето постоянно пребивава в РБ. Това, макар и възможно, е нелогично. Същевременно, въпросните 101 лица, на които са издадени български СУМПС, са заявили такива в един и същ период – м.01-м.07.2024 г., съгл. докладната записка. Макар да е теоретически възможно Ал-Хафаф действително да е отишъл в И. и да е издържал изпит за придобиване на правоспособност да управлява МПС, респ. да е получил СУМПС в И., както и да кандидатства за подмяната му с българско в същия период с още 101 лица от И., С. и Й., за настоящия състав това е малко вероятно и съставлява косвено доказателство, подкрепящо тезата на прокуратурата и изводите в настоящото решение, че иракското СУМПС е неистински документ.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА за нищожно волеизявление на Началника на ОПП-СДВР за издаване на СУМПС № [ЕИК]/29.01.2024 г. на името на А. Х. А. Ал-Хафаф.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: